

פרשת מסעי – תפילת הרוצחים

בפרשת השבוע כתובים דיני ערי מקלט. מי שרצח בשוגג בורח אל עיר מקלט, ושם הוא נשאר עד מותו של הכוהן הגדול. כשהכוהן הגדול מת, הרוצח יכול לחזור לביתו, ואסור לגואל הדם לפגוע בו. מסופר במסכת מכות (יא.) שאָמו של הכוהן הגדול הייתה מביאה אוכל ובגדים לרוצחים הנמצאים בעיר המקלט, כדי שלא ייחלו ויתפללו למותו של בנה הכוהן הגדול.

ונשאלת השאלה: מדוע אָמו של הכוהן הגדול צריכה לטרוח לבוא כל יום לעיר המקלט להביא לרוצחים אוכל ובגדים בשביל מטרה זו? וכי הקב"ה יקבל תפילת מוות של רוצחים?! ובמיוחד כשמדובר על תפילה למותו של הכוהן הגדול, המטיב להם ולכל ישראל, כשנכנס ביום כיפור לקודש הקודשים לכפר על כל עם ישראל?!

והתשובה היא: כן!

הרוצחים בעיר המקלט מתפללים לקב"ה שהכוהן הגדול ימות, ממעמקי לבם השבור, כי הם רוצים לחזור לביתם, ונאמר בתהילים (לד יט) "קרוב ה' לְגִשְׁבְּרֵי לֵב, וְאֶת דְּפָאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ". מי שמתפלל מתוך לב שבור, תפילתו נשמעת.

ואולם, צריך עיון: אם אכן תפילת הרוצחים נשמעת כל כך, מדוע באמת לא מת הכוהן הגדול מיד באותה שנה? מה יכלה לעשות אָמו של הכוהן הגדול?

התשובה על כך היא שאָמו של הכוהן הגדול הייתה מגיעה לעיר המקלט בדיוק בזמן שהרוצחים היו מתחילים להתפלל, והיא הייתה משמיעה רעש עם שקיות הממתקים המרשרשות שהיא הביאה, וכששמעו הרוצחים את הרעש הם התחילו לחשוב על הביסלי והבמבה, ואז הם כבר לא התפללו בכוונה כל כך גדולה למותו של הכוהן הגדול, ולכן תפילתם לא התקבלה.

למדנו מכאן מה כוחה של תפילה מעומק הלב, וגם כמה הסח דעת קטן יכול לבטל את השפעתה.

מספרים על אחד שפגש את חברו והוא ראה שהוא מודאג מאוד. בתשובה לשאלתו סיפר לו החבר שהוא לָןָה כסף והגיע זמן הפרעון, ועל אף שהוא מאוד רוצה להחזיר את הכסף, אין לו כעת אפשרות להחזיר. נראה לו שהמלווה שכח מההלוואה, אבל הוא מודאג מה יהיה אם המלווה יזכר.

שאל אותו החבר: "האם המלווה מתפלל שמונה עשרה?"

ענה הלווה: "לא, הוא גוי".

אמר לו החבר: "אם כן, אין לך מה לדאוג! רק מי שמתפלל שמונה עשרה, נזכר באמצע התפילה בכל מה ששכח..."

ארץ ישראל   אמונה   טהרת המשפחה   בית המקדש   פרשת שבוע   תנין

לימוד והנצחה לעילוי נשמות שלמה וישי ז"ל
אחים יקרים ואהובים אשר עלו יחדיו בסערה לגנזי מרומים
מתוך אתר שי לשי"י : <https://shayleshay.co.il>

לכן הזהירו רבותינו ואמרו: "בשעה שאתם מתפללים לפני הקב"ה, לא יהיו לכם שני לבבות אחד לפני הקב"ה ואחד לדברים אחרים", אלא תפילתך לה' תהיה "בכל לבבך" (תנחומא כי תבוא א).